

Muinasjutt meie elus

Alates 14. maist on Adavere Raamatukogus võimalik näha Ülle ja Sigrid Papagoi näitust „Tantsiv mõis“. Millest näitus räägib, pajatavadki nad lähemalt.

RAIMO METSAMÄRT
Raimo@pvs.ee

„Meie missiooniks on tuua inimeste ellu muinasjutt. Toome kunsti inimestele lähemale, meie igapäeva radadele. Maalikunst seintel liigub meile lähemale – kangale, mis keha paitab, ning ehetesse, mille võtame kaasa oma igapäeva. Nõnda on kunst meie kõrval just siin, meie hommikutes, meie päevades, meie argiradadel. Seda näebki näituseruumides,“ võtab Ülle kogu kontseptsiooni

mõne lausega kokku.

„Ma olen küll kunsti-haridusega, aga olen alati soovinud, et kunst oleks praktiline. Kunst riietes peaks ka olema selline, et kleidid jääksid eelkõige ikka tarbeesemeteks,“ sõnas Ülle. Näituse nimigi peegeldab liikumist – saab ju need „maalid“ selga panna. Tegelikult on näitusel eksponeeritud mitut erinevat kunstiliiki – maalikunsti, moekunsti ja ehtekunsti. Ka ei pea arvama, et mehed on jäänud Ülle ja Sigridi loomingu osas vaeslapse ossa. „Olen meestele isegi kolm mantlit teinud,“ sõnas Ülle, kes soovib oma töödega väärtustada ka esiemade tehtut. N-ö udupeened mantlid või ka haldjamantlid

Foto erakogu

Ülle ateljees on Adavere näituse staarid neljakesi koos – tegelikult on maalidel üks modell

on aga keeruliseks tööks tõesti – valmimine võtab aega pool aastat, kõige

kauem ehk 7 aastat on aga kulunud ühe maali valmimiseks.

Kust aga inspiratsiooni hankida? „Tööde juures on palju lugusid. Nii näiteks on algne haldjamantel pärit Lätist, aga pärast mõnda aega kandmist tundus ta nii ebatäiuslik,“ muigas Ülle täiustamise, uuendamise ja täiendamise plaani peale. Arvestades aga, et Ülle on sündinud, n-ö heegelnõel pihus, saab ta ka suurte töödega alati hakkama. Teisisõnu hakkas ta juba 5-aastaselt ise heegeldamist proovima ja istus kui kleebitult ema õmblusmasina taga.

„Kui midagi untsu peaks minema, siis tuleb pausi pidada – ikka selleks, et sünniks uus idee või leida teine lähenemisnurk,“ arvas Ülle. Erinevad tööd ei ole ainult näituste tarbeks – kleidid on

kaunistanud ka presidendi vastuvõtte, rääkimata koolilõpupidudest

Sigridi ampluaaks on eelkõige kõrvarõngaste valmistamine. „Olen neid valmistanud umbes tuhatkond. Nad peavad olema erinevad ehk asümmeetrilised (ühes kõrvas ühtemoodi, teises teistmoodi) – minu jaoks on üks nais-, teine jälle meespool. Ühesugused on nii igavad!“ hakkas Sigrid naerma. Tema sõnul on aga alati äärmiselt meeldiv kuulda, kui inimene on pannud töö ehk kleidi selga ja kõrvarõngad kõrva ning lausub: „Kas mina olengi nii ilus?“

Näitust saab Adavere Raamatukogus vaadata 14. juunini.